

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Din catehism.

102. Ce înțelegi prin cuvântul: Biserica dreptcredincioasă catolică?

(Urmare.)

Părți alese din Scrisoarea Enciclică a P. S. N. P. Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă.

... „Dumnezeu, Ziditorul a toată făptura, ne-a creat pe noi pentruca să-l cunoaștem și să-i slujim; deaceea Creatorul nostru are dreptul ca noi să-i servim lui. Ce-i drept, Dumnezeu, spre a ocârmui pe om, ar fi putut să-i orânduiască numai legea naturală pe care i-a întipărit-o în inimă când l-a creat și prin Providența sa ordinară să reguleze dezvoltarea aceleiași legi. Inșă el a voit mai bine să ne dea porunci, cărora să ne spunem; și în decursul veacurilor, adecă dela începutul neamului omenesc și până la venirea și predicarea lui Isus Hristos, a învățat el singur pe om datoriile ce le are făptura rațională față de Creatorul ei: „În multe rânduri și în multe chipuri a grăit de demult Dumnezeu părinților prin proroci: iar în zilele aceasta de pe urmă a grăit nouă prin Fiul său“¹⁾.

„De aci e lămurit că nu poate fi religie adevărată afară de aceea care se razimă pe cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Această descoperire, făcută de la început și continuată sub Legea Veche, o desăvârși Isus Hristos însuș sub Legea Nouă. — Inșă, dacă a grăit Dumnezeu — și că într'adevăr a grăit se dovedește prin mărturia istoriei — pricepe fiecare, că e de datoria omului să creadă fără șovăire descoperirile lui Dumnezeu și să asculte în toate de poruncile lui. Și pentruca noi să îndeplinim bine amândouă aceste datorii, spre

1) Evrei, I, 1 scl.

slava lui Dumnezeu și mântuirea noastră, Unicul Născut Fiu al lui Dumnezeu a întemeiat pe pământ Biserica sa... Hristos Domnul Nostru a întemeiat Biserica sa ca societate perfectă, externă și sensibilă din firea ei, ca să continue în viitor opera mântuirii neamului omenesc, sub ocârmuirea unui singur cap,¹⁾ învățând prin graiu viu²⁾ și administrând sacramentele,³⁾ izvoarele harului ceresc. Deaceea în parabolele sale o asemănă cu o împărăție,⁴⁾ cu o casă,⁵⁾ cu un staul,⁶⁾ cu o turmă⁷⁾. Și această Biserică, constituită în chip atât de minunat, nu putea de loc să înceteze și să dispară după moartea Intemeietorului ei și a Apostolilor cari o propovăduiră cei dintâi; căci ei i se încredinșase sarcina de a duce la mântuirea veșnică pe toți oamenii, fără deosebire de timp și de loc: „Mergând deci învățați toate neamurile“.⁸⁾ Întru îndeplinirea continuă a acestei sarcini va putea oare lipsi Bisericii puterea și tăria, când neincetat e lângă dânsa Hristos însuși, care i-a făgăduit solemn: „Iată eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacurilor“?⁹⁾ Așadar neapărat Biserica lui Hristos trebuie nu numai să existe și azi și totdeauna, dar mai mult, ea trebuie să existe tocmai așa, cum a fost pe timpul Apostolilor, dacă nu voim să zicem — cece e absurd — că Hristos sau nu și-a ajuns scopul sau a greșit când a afirmat, că porțile iadului nu vor birui niciodată Biserica sa.¹⁰⁾

1) Matei, 16, 18 scl. : Luca, 22, 32 : Ioan 21, 15-17

2) Ioan, 3, 5; 6, 48-59; 20, 22 scl ; vezi Matei, 18, 18 : etc.

3) Marcu, 16, 15.

4) Matei 13.

5) Vezi Matei, 16, 18.

6) Ioan, 10, 16

7) Ioan, 21, 15-17.

8) Matei, 28, 19,

9) Matei, 28, 20.

10) Matei, 16, 18.

... „Deci nu se poate lucra altfel pentru unirea creștinilor decât căutând ca cei desbinați să revină la unica Biserică adevărată a lui Hristos, de care din nefericire s'au îndepărtat odinioară. Să revină, zicem, la Biserica lui Hristos, unica adevărată, pe care ușor o pot vedea toți și care din voința Intemeietorului ei trebuie să rămână pururea așa cum a întemeiat-o el pentru mântuirea tuturor. Căci Mireasa mistică a lui Hristos n'a fost niciodată pângărită în decursul veacurilor și nici nu poate fi pângărită vreodată, după mărturia Sfântului Ciprian: „Nu poate fi pângărită Mireasa lui Hristos: ea este neatinsă și curată. Ea cunoaște o singură casă, păzește în curățenie sfințenia unei singure camere“¹⁾ Și tot acest sfânt Martir cu drept cuvânt se mira foarte că cineva ar putea crede că această unitate izvorită din tărie divină și încheată prin sacrameinte cerești ar putea fi sfâșiată în Biserică și desfăcută prin neînțelegerea unor voințe în conflict.²⁾ Corpul mistic al lui Hristos, adevărată Biserica, fiind unul³⁾ bine alcătuit și încheiat⁴⁾, ca și trupul său fizic, ar fi o nebunie să zici că acest corp mistic ar putea consta din membre despărțite și imprăștiate; oricine deci nu-i unit cu acest corp, nu-i nici membru al lui, nici nu-i în legătură cu capul care este Hristos⁵⁾.

În această unică Biserică a lui Hristos nimeni nu se află, nimeni nu rămâne fără să recunoască și să primească cu supunere autoritatea și puterea lui Petru și a urmașilor lui legitimi. Și oare n'au ascultat de Episcopul Romei ca de cel mai mare Păstor al sufletelor, strămoșii acelor cari sunt încurcați în greșelile lui Foțiu și ale protestanților?“

... „O, de ne-ar îngădui Nouă Cerul fericirea pe care n'au avut-o încă așa de mulți Înaintași ai noștri, ca să putem îmbrățișa cu inimă părintească pe fii, pe cari îi jelim despărțiți de noi printr'o desbinare nenorocită; o, dacă dumnezeescul nostru Mântuitor „care voeste ca toți oamenii să se mântuiască și să ajungă la cunoștința adevărului“⁶⁾ ne-ar asculta ruga ferbinte ca să binevoiască a chema la Unitatea Bisericii pe toți cei rătăciți. În această afacere atât de importantă

cerem și voim să fie cerută în ajutor mijlocirea Sfintei Fecioare Maria, Maica harului dumnezeesc. Invingătoarea tuturor erezurilor și Ajutorul creștinilor, pentruca să ne dobândească cât mai iute răsăritul acelei zile preadorite, când toți oamenii vor asculta glasul Fiului ei dumnezeec „păstrând unirea spiritului prin legătura păcii.“¹⁾... *Piu XI Papă*

1) Efez. 4. 3.

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

27. Izraeliții trec marea roșie.

„Jehova vorbi către Moise și către Aron în pământul Egyptului zicând.... Spuneți la toată comunitatea lui Izrail zicând: În ziua a zecea a acestei luni fie care din ei să ia câte un miel... și mielul să vă fie fără defect... Și să-l păstrați până la a patrusprezecea zi a acestei luni, și atunci toată adunarea comunității lui Izrail să-l junghie între amândouă serile.... Și vor lua din sângele, și îl vor pune pe amândoi ușorii ușii, și pre pragul de sus în casele în cari îl vor mânca. Și vor mânca carnea lui în noaptea aceea... cu azime... și cu ierburi amare... Și oșele nu le zdrobiți... Că eu în noaptea aceasta voi trece prin pământul Egyptului, și voi bate pre tot întâi născutul... Și voi face judecată tuturor... Eu Jehova. Și sângele acela va fi vouă semn pe casele acele, în cari veți fi, că eu văzând sângele să trec pe lângă voi, că vouă să nu se intimple plagă pierzătoare când voi bate pământul Egyptului... Atunci Moise chema pre toți bătrînii lui Izrail. și li zise: Alegeți-vă și luați vouă câte un miel... Și când vor zice fiii voștri, ce fel de cult este acesta? Voi veți zice: Aceasta este jertfa de paști a lui Jehova.“

„Și la miezul nopții bătu Jehova tot întâi născutul în pământul Egyptului.... Și Faraon se scula în noaptea aceea.... Și chemă pre Moise și pre Aron... Și li zise: Sculați-vă și eșiți din poporul meu... Și fiii lui Izrail plecând din Ramese venira la Socoth.“

„Și Moise zise poporului; Aduceți-vă aminte de ziua aceasta în care ați ieșit... din casa servituții, că Jehova cu mână tare v'a scos pre voi de acolo... Și dacă în viitor te va întreba fiul tău zicând: Ce în-

1) De cath. Ecclesiae unitate, 6.

2) Ibidem.

3) I. Corint. 12, 12.

4) Efez. 4 15.

5) Vezi Efez. 5, 30 ; 1, 22.

6) I Timotei, 2, 4.

semneaza aceasta? Tu vei zice lui: Cu mâna tare ne-a scos Jehova... din casa servitujii." (Ex. 12, 13, 1-14)

Izraelitii au fost robii faraonului, din aceasta robie i-a eliberat Dumnezeu cu mâna tare, și prin aceasta au devenit poporul lui. Ziua eliberării lor este ziua nașterii lor ca popor al legământului. Fiind eliberarea un nou titlu de drept asupra lor, ei sunt obligați să se alipească și să urmeze poruncile lui, cari în curând avea să le primească, pentru aceea zice Domnul: „Eu sunt Jehova Dumnezeuul tău, care te-am scos pre tine din pământul Egyptului, din casa robiei.” (2, 20.)

Și nu cumva să se steargă amintirea ajutorului dat de Dumnezeu până în cele mai îndepărtate timpuri, a instituit Dumnezeu sărbătoarea păștelor, „aceasta zi să fie voua spre amintire, ca să-o păziți ca sărbătoare lui Jehova, ca lege veșnică între neamurile voastre.” (12, 14)

(Vă urma)

Răspuns Dlui Rutherford șef milenist la broșura

„Unde sunt morții?”

de Patrițiu Birlea
(Urmare.)

La pagina 26 scrie D. Rutherford „Cuvântul iad e mormântul, nu înseamnă chin veșnic. La aceasta răspund, caute D-sa la Apocalipsă 9. 6. „Oamenii caută moartea dar nu-o află, poftesc moartea, și moartea fuge de ei, La Mat. 13, 50 „In cuptor se vor arunca acolo va fi plâns, și scrișnirea dinților.” La Marcu 9, 43 — 44, . . . in gheena în focul nestins, unde vermele nu doarme nici focul nu se stânge.” — Dacă iadul ar fi mormântul atunci nu s'ar spune că moartea fuge în iad de cei răi, nu sar spune că în iad focul nu se stânge nici vermele nu doarme, ci s'ar spune că cei răi vor ajunge nu la osândă ci la odihna de veci. Așa ceva nicăiri nu se află în S. Scriptură, De altcum Dl. Rutherford în cărțile lui poate scrie ce vrea, căci hârtia rabdă

La pagina 60 a broșurei „Unde sunt morții?” se găsesc scrise următoarele „Dacă Lazar ar fi mers în cer, acolo n'ar fi fost acoperit cu văl, în purgator sau iad ar fi ars deja în ziua întâie „decu morți sunt încimitir în morminte” Așa glăsuște Dl Rut-

herford. Răspund: Înainte de toate biserica catolică învață că îndată după moarte sufletul merge la Dumnezeu spre judecată. Vezi, Ecl. 12, 7. și la Luca 23, 43, „Astăzi vei fi cu mine în rai” Zice Dl Hristos către tâlharul întors. Deci sufletul lui a mers în rai. Totașa a fiecărui suflet după moarte merge sau în rai, sau în iad, sau în purgator, însă nu merge și trupul! Căci numai la capătul lumii vor învia și trupurile. Deci când Dl. Rutherford vorbește că hainele lui Lazar n'au fost arse trecute fiind prind iad, se vede că nici nu cunoaște religiunea Bisericii catolice. Să facă bine să învețe și apoi să scrie.

La pagina 53 se scrie „Preoții s'au nizuț să ferească pe membrii bisericilor la conferința „Unde sunt morții?” ca să țină poporul în întunec. D-le Rutherford eu și-am citit toată broșura „Unde sunt morții” și am aflat că în cele 60 pagini ești plin de ură față de creștinism, iar față de cele 800 milioane de păgâni, cari nu cunosc învățăturile lui Dumnezeu ești cel mai bun, căci nu vorbești nimic rău despre legea lor păgână. Deci broșura și învățătura milenistă e îndreptată contra creștinilor și nu contra păgânilor cei ne încreștinați! Pe creștini i-i botezați a 2-oară iar pe 800 milioane de păgâni, Chinezi, Japonezi, Mohamedani evrei etc. nu botezați niciodată, învățăturile lor vă place că nu scrieți contra lor. Deci judecă unde este întunecimea? De bolșevismul din Rusia unde este oprit a și pomeni numele lui Dumnezeu în cele 60 pagini nu aflu nimic scris, ci numai de învățăturile creștine se bate joc. În urmare să se știe de acuma, că învățătura milenistă e îndreptată contra creștinismului și nu contra păgânilor.

Încă un lucru e bătător la ochi. Rutherford a mai scris o carte în Brooklyn în anul 1920 cu titlul „Milioane ce trăesc acuma nu vor muri nici odată.” În cartea aceasta scrie la pagina 79 „Va învia Avram, Isac și Iacob din mormânt, în anul 1925 se va stabili împărăția lui Messia, Isus va veni...” Deci scrie că în anul 1925 vor învia proccii și va veni Isus pe pământ. Că ce absurdități și minciuni s'au scris, poate vedea ori și cine. Rutherford a voit să fie mai înțelept ca ingerii, căci scrie Scriptura Mat. 24, 36 „Ziua și oara nime nu-o știe nici ingerii din cer numai Tatăl.” Deci Rutherford a devenit proroc mincinos. Dovadă că și el

o știe că a înșelat pe oameni se arată prin aceea că în broșura aceasta mai nouă din a. 1927 „Unde sunt morții” nu mai scrie nimic despre anul 1925 deși atunci în gură mare a vestit sfârșitul lumii, iar acum în cele 60 pagini nimic nu pomenește de 1925 cași cum nu el ar fi scris-o. Parcă în privința aceasta i-sa oprit graiul, a amuțit!!!

De altcum în ce privește persoana Dlui Rutherford gazeta „Cuvântul” din România scrie în anul 1928 data 6 Martie „Șeful milenist Rutherford I. F. a fost judecat la 20 ani muncă silnică, temniță, în statul cel mai îngăduitor în America”. Pentru o faptă rea, mică că nu se dă 20 ani temniță, pentru propagandă milenistă încă n'a fost judecat căci în America nu sunt oprite sectele. Judece fiecare!!!

Dl. Rutherford poate să trimită ori câte cărți de propagandă milenistă, căci la oameni trebuie să-li se deschidă ochii odată și e acum vremea ca să nu se lasă amăgiți de prietenii păgânilor, și de dușmanii creștinilor. „Feriți-vă de proroci mincinoși cari vin la voi în piei de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori.” Matei 7, 15.

Legea creștinească care e aproape de 2000 ani, nu se va nimici de secta milenistă sau sămbătară, baptista etc cari numai de vre o câțva anii i-și are începutul, căci doară Isus a zis când era pe pământ nu milenștilor, ci creștinilor. „Iată eu cu voi sunt până la sfârșitul veacurilor.” Deci legea creștinească catolică trebuie să reziste atacurilor dușmănoase căci tot Isus spune „Nici porțile iadului nu o va birui.” Matei. 16.

(Sfârșit.)

P. Efrem Sirul — 28 Ianuarie — fu născut din părinți săraci la începutul veacului IV, în celatea Nisibis din Mezopotamia.

În pruncie era resfătat, mai târziu umilit și blând și atât de învățat încât, sf. Hrisostom l'a numit stâlpul Bisericii, citerei spiritului Sfânt, și profet al Sirilor. Apoi pentru virtuțile lui tot acel S. Părinte îl numește: trezitorul leneșilor, mângăitorul celor intristați, învățătorul tinerimei, conducătorul penitenților, sabia în contra ereticilor, locașul virtuților și al spiritului Sfânt. Insuși Sf. Efrem a povestit cumcă în pruncia lui

a fugărit o vacă aproape de fâtat era a unui om sărac, până ce vaca a căzut și noaptea o mâncară fiarale. De alta data era bănuț că a furat niște oi, păstorii, l'au legat cu lanțuri și l'au dat în temniță, unde era închis cu doi tâlhari. Aceasta întâmplare la supărat foarte pe Sf. Efrem cu atât mai mult că în aceasta cauză era nevinovat. Peste o săptămână la întrebarea ingerului lui păzitor ia mărturisit, că suferă foarte, însă ingerul i-a răspuns să-și aducă aminte de vaca săracului. Dumnezeu nu lasă reutatea ne pedapsită și mâna Lui lovește atunci când omul nici nu-și aduce aminte. I-a spus ingerul că și soțiile lui din temniță suferă asiderea ca dânsul, trezindu-se din somn, a întrebat pre cei doi robi și eceia și-au spus păcătoarele lor, dar au mărturisit cumcă nu sunt vinovați de păcatul pentru care sunt închiși. Unul ar fi putut scvâte pe un om care era să se înece în apă, dar nu i-a ajutat, celalalt a mărturisit strâmb în contra unei fecioare. pentru ce apoi aceea a pierdut moșia părințească, — pentru aceste atunci n'au fost pedepsiți dar acum i-a ajuns mâna lui Dumnezeu.

Din ziua aceasta Efrem a meditat multe despre providența și dreptatea lui Dumnezeu și si-a propus a duce o viață virtuoasă. Scăpând din temniță în etate de 18 ani s'a botezat și s'a retras între eremiți, unde cu rugăciuni, cu posturi, cu meditațiuni și cu pietate s'a făcut exemplul tuturor.

A studiat cu sirguintă S. Scriptură. A cercetat eremiții din Egipt, a mers în Edesse din Siria, și acolo fu hiironit de preot, A predicat mult și a scris mult. În foametea ce s'a ivit în Edesse a predicat cu atât succes, încât cei avuți au primit pre 300 de săraci în locuințele sale și a întreținut pre mulți cu mâncare. În scrierile sale S. Efrem adeseori face amintire de moarte și de judecata lui Dumnezeu. Efrem a cercetat și pre S. Vasilie cel mare. a repauzat pre la 378.

Sf. Efrem a scris cuvintele următoare: „Mă mir iubiții mei frați, că unii nepricepuți se nizuiesc a păși pre cariera profească fără chiemare și fără oregătire, nu știu nebunii că merg în foc și în moarte.”

Minunată este apoi și vorbirea lui, despre Isus Hristos ca Dumnezeu și om.

Calendar săptămânal.

26 Ianuarie — 1 Februarie 1930.

26. Dumineca lui Zahau (Ev. Luc. XIX, 1.) C. Xenofont.

27. Luni. Ioan Gură de Aur † 407.

28. Marți. P. Efrem Sirul † 378.

29. Mercuri. M. Ignat. † 107.

30. Joi. Vasile, Grigorie și Ioan

31. Vineri. SS. Ciril și Ioan.

1. Sâmbătă. M. Trifon.

